



### Alfred den Ouden te Dranouter ...

Alfred Den Ouden zal wellicht nog bekend zal zijn als de Sliedrechter die ruiten in zijn dorp schoon waste. Hij was actief in plaatselijke muziekgroepen. In 1969 verhuisde hij naar de Westhoek in België waar hij een folkduo vormde met Kristien Dehollande en in Dranouter 'Folkclub De Zon' opende. Verder baatte hij folkcentrum-restaurant 'De Halve Maan' in Dranouter uit. Zie voor meer Wikipedia! (BL)

### Komp dat is tege!

Jaerelang hè 'k in Slierecht geweund, in de Talmaostræt, mor in 1969 ben 'k vertrokke. Nae hêël wat omzwaarevinge, onder aandere in Engeland en Ierland, ben 'k naer West-Vlaondere in België gegaon. Veul plezier hè 'k gehad as vollekszanger en muzikant in verschaaijene groepe en uitaaindelijk ben 'k terecht gekomme in 'n kefee in Dranouter. Onderlest las 'k op Sliedrecht Toen en Nu HVS, een diëlectverhaol in 't Slierechs. Dåt was leuk, mor wà me veraal opviel, was dat 'r nogaal wat overêênkomste zijn tusse 't Vlaoms en 't Slierechs. Ken dat meschie weze deurdát 'r in de 16<sup>e</sup> en 17<sup>e</sup> êêuw flink wat mense van hier gevluucht zijn naer Nederland? Weet jie wat, doch 'k, ik zal ok is wat schrijve. Vandaer ...

't Beurde in de jaere '70 of '80 op 'n maondagmiddag. 't Was 'n druk weekaainde gewist, dus we hadde sins lang is uitgeslaepe. Dà beteken dus rond een uur of 4 's middas de boel beginne op te ruime in 't kefee. Trewaail ik 't leste bietjie vuilighaaid naer buitene veegt, de gemêente mot ok nog wà te doen hebbe, zie 'k dat 'r aan d'n overkant van de straet iemand z'n oto perkeert. Een Daf 144 weet jie wel, die met de vaoriomaotische transmissie en 't pienterste pooksie ter wêreld. Ik wil die mense zegge dat 't verbôôje is om daar te perkere, en op dat mement krij 'k as 't waere een visioen. Ik ziet 't gebouw van Gemêentewaareke in Slierecht weer voor me staon, Daer gonge me as glaozewassers dikkels koffie drinke en 'k ziet de

mense die daer toe waarekte zôô voor me. Hè 'k nou zôôvel gedronke gistere? De man achter 't stuur steek vrolijk z'n hand op naer mijn, stapt uit en zegt: "We hen 't gevonge!"

M'n kin lag bekant op de grond, m'n visioen was juist, want wie stapte daer uit? Blom van der Vlies, opzichter van de gemêente Slierecht, of liever gezeed, ex-opzichter, want dut was bepaold iemand mè pesjoen. M'n gedachte gonge trug naer de jaere '53-'54 toe 'k hum voor 't êést zag. Maar daerover meschie laeter wel is meer. Ik hè nooit gewete hoe die aa mijn adres kwam, ok nie de kere dat ie daernae nog trug kwam. We hen verschaaijende kere saome gezete en gegete. Elleke keer verbaosde 't me opnieuw dat 'n mens die ik vroeger abseluut nie aerdig vong, zô aangenaom kon weze. 'k Weet nog wel dà me veul gepraut hebbe over verschaaijene culture in Vlaondere en Nederland. Hum z'n wortels lagge in Zêêuws-Vlaondere, à 'k 't goed het.

As volleksmuzikant was 'k hêêl aareg geïnteresseerd in ouwe verhaole en liedere uit m'n geboortestreek. Ik doelde dan veraal op de mense die veul afgezonderd waarek deeje: baggeraers en griendwaarekers. Volleges hum hadde die mense daer gêên tijd voor, ze mosse waareke van d'n eerste tot de leste menuut en vrije tijd was om te ruste. Was dat nou de zuivere, christelijke gedachte of het 'r nooit iemand wà durreve bewaore of uitgeve? Nou, mense uit Slierecht, wie ken mijn meschie vedder hellepe? Veul groete aan de Brijhappers!

[Alfred den Ouden](#)